

V minulých dňoch dali do užívania novú administratívnu budovu pezinčskej stavebnej firmy BATEA (popri ceste smerom na Viničné). V areáli, ktorý firma budovala od roku 1998, sa nachádza aj výrobná plastových a hliníkových okien, garáže a dielne.

BATEA zamestnáva 70 pracovníkov. Okrem výstavby rodinných domov realizovali aj väčšie stavby ako sú Tatra banka na Továrenskej ulici a rekonštrukcia budov bývalého Tuzexu na Rožňavskej ulici v Bratislave, viaceré stavby FIDESu, čerpacia stanica v Sládkovičove a iné. (mo)

Vianočné inšpirácie

Tradičné ľudovo-umelecké vianočné trhy v Pezinku sa tento rok uskutočnili v Mestskej vinotéke a na Radničnom námestí. Návštevníci si tu mohli počas troch dní od drobných výrobcov zakúpiť vianočné ozdoby, darčeky a rozvonievajúce dobroty. Ľudoví umelci z nášho regiónu ponúkali keramické a drevené výrobky, pestrofarebné sviečky a svietniky, medovníky, obľátky a iné.

Foto (mo)

Stretnutie pri rozhľadni

V poradí druhé stretnutie milovníkov Malých Karpát a Klubu priateľov turistickej rozhľadne sa uskutoční 1. januára 2003 o 13.00 hod. na Veľkej Homoli.

Prezentácia s "kvapkami slnka" z vínorodých svahov, nad ktorými rozhľadňa dominuje, je vítaná. Heslo: Pohyb, dobrý humor a pohár vína denne.

Organizátori z Modry a Pezinka

Centrum výchovnej a psychologického prevencie v Pezinku prijme do zamestnania psychológa, liečebného pedagóga alebo sociálneho pracovníka s nástupom od 1.2.2003.

Krátky pracovný životopis zašlite na kontaktnú adresu do 10.1.2003.

Kontaktná adresa: Centrum výchovnej a psychologického prevencie, Cajlanská 95, Pezinko 902 01, tel./fax: 033/640 4388, e-mail: PrevenciaAD@nexta.sk.

Príbeh rodiny prednostu stanice V. Schellbergera

Návštevníci prichádzajú do múzeí z rôznych dôvodov. Navštíviť stále expozície, premenlivé výstavy alebo aj so študijnými zámermi. Ale prichádzajú tiež návštevníci, aby obohatili nielen seba, ale i samotné múzeum a doplnili zbierkový fond vzácnymi predmetmi, spomienkami, dokumentmi a tým doplnili históriu novými poznatkami a informáciami. V jedno odpoľudnie takto skromne zavítala do Malokarpatského múzea pani Olga Grígeľová, žijúca v Bratislave, s ponukou fotografií a dokumentov o živote svojho prapredka **Vojtecha Schellbergera**, ktorý žil v Pezinku v prvých desaťročiach minulého storočia. A tým sa začal príbeh odkrývania života jednej rodiny v Pezinku. Rodiny, ktorá žila na železničnej stanici, pretože spomínaný Vojtech Schellberger bol hlavným oficiálom československých dráh tejto v minulosti peknej malej stanicky v Pezinku.

Predkovia rodu Schellberger pochádzajú z Krušných hôr, Vojtech Schellberger sa narodil v roku 1887 v Garadne a zomrel roku 1931 v Pezinku, kde je aj pochovaný. V deň pohrebu podľa spomienok O. Grígeľovej na poslednú rozlúčku pískali všetky rýchliky, ktoré prechádzali cez stanicu v Pezinku. Jeho manželkou bola Margita Szkladányiová (1887 - 1954) a mali spolu osem detí. Schellbergerove želez-

Vojtech Schellberger, 1916

Zamestnanci stanice v Pezinku v r. 1920

ničné začiatky sa spájajú so železnicou v Bánovciach nad Bebravou, neskôr v roku 1917 získal miesto na stanici v Pezinku. Spočiatku pracoval ako pokladník a neskôr ako prednosta stanice. Toto sú približne základné údaje k životu tejto osobnosti žijúcej v Pezinku.

Fotografie, ktoré darovala O. Grígeľová múzeu však rozprávajú ďalšie príbehy života hlavného oficiála, jeho rodiny a priateľov v Pezinku. Jeho rodina a on sám rád navštevovali prírodu, bol vášnivým poľovníkom. Fotografie prírodných zákutí a výletov s piknikmi v Malých Karpatoch otvárajú zabudnutú radosť pezinčskej meštianskej spoločnosti vo voľnom čase. Samozrejme, že pri týchto stretnutiach nechýbala fľaša vína, hudba a rozbehané deti po lese. Život na stanici bol pre deti V. Schellbergera veľmi pestrý. Fotografia veselých detí (Bélu a Tibora) na parnom rušni tiež rozpráva sama za seba. Fotografický archív rodiny Schellbergerovcov ako súčasť zbierkových predmetov Malokarpatského múzea v Pezinku otvára zabudnutú históriu nielen tejto rodiny v Pezinku, ale aj samotný život na pezinčskej stanici. Pani Grígeľová a jej rodina tak prispela k doplneniu histórie života na stanici v rokoch 1917 - 1931, ktorá nebola doteraz v pozornosti historikov Pezinka.

Veľmi ma mrzí a určite nielen mňa, že stanica v Pezinku je dnes jednou z najhoršie vyzeraajúcich železničných staníc na Slovensku. A určite ani tento výzor prvej budovy s ktorou sa zoznámia vstupujúci do mesta, neprispieva k prílevu nových návštevníkov do mesta Pezinka, ktoré ponúka takú bohatú históriu a krásu.

Vladimíra Büngerová
Malokarpatské múzeum
v Pezinku